

Vörös Lobogó

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVI. évfolyam,
4718. szám
4 oldal,
20 bani
Vasárnap
1960.
május 8.

Pártunk III. kongresszusa tiszteletére

Kiváló munkasikerek

A Dimitrov gyár forgácsoló osztályán a közelmúltban alakult meg a Mihail Sadoveanu elnevezésű minőségi brigád. A brigád tagjai már eddig is kiváló sikereket értek el. Arra törekednek, hogy észszerűen használják ki a munkaidő 480 percét és teljesen kiküszöböljék a túlórákat. Az eredmény nem maradt el. Azonkívül, hogy kiváló minőségű munkát végeznek, előirányzataikat rendszeresen 18-20 százalékkal haladják túl. A brigád tagjai vállalták, hogy pártunk III. kongresszusa tiszteletére havonként többször lejt takarítanak meg. A munka helyes megszervezésével ezt meg is valósították. Vállalták továbbá azt is, hogy május 1 tiszteletére tervén felül egy vasuti kocsi szerelnek össze. E vállalatot is teljesítették. A munkálataikban főleg Nádudvari László, Schtrampel János és mások tüntek ki szorgalmukkal.

Homoki Pál, levezető

Az első négy hónap eredményei

Az IOIL Progresul munkaközössége a III. pártkongresszus tiszteletére egyre szebb eredményeket ér el. A napokban értékeltek ki az első négy hónap eredményeit. Ezalkalommal kiderült, hogy az átlagos teljesítést 141 százalékkal teljesítették ebben az időszakban. Átlagosan a tervükkel pedig 45,5 százalékkal haladtak túl. Május elsőjéig a gyár összes részleg dolgozó 1300 négyzetméter áruval termeltek

vállalásukon felül. Ezzel kiérdemelték az élszolgálat címet. Áprilisban is szép eredményeket értek el. Össztermelési tervüket az egész vállalatra számítva 108,22, átlagosan pedig 106,2 százalékkal teljesítették. Ebben a hónapban a selyem szövőde 152,4 százalékos tervteljesítéssel került az éltre, nyomában a szálkák részleg halad 117,8 százalékkal.

A nemes versengésben egyenlő Apolceanu Mária, Jivan Viorica a selyemszövő részlegről, Clamas Maria, Martin Ana a csipke osztályról, Lukács Imre, Brodeanu Margareta a festő osztályról és sokan mások tüntek ki. A fent említett dolgozókat május 1 tiszteletére elismerésként nyilvánítták ki.

Üzemről — üzemre

A Fierarul gyár

Dolgozó helyes munkamegszervezéssel áprilisban 101,55 százalékkal teljesítették az átlagos tervüket. A terv teljesítéséhez nagymértékben hozzájárult az 5-ös számú részleg, ahol butorzákat készítenek. A részleg munkaközössége 166,7 százalékkal teljesítette a havi tervadatát. Ugyancsak szép eredményt ért el a 3-as számú részleg, melynek dolgozó 8,5 százalékkal haladtak túl tervüket.

Egyenlő Kandler Erzsébet, Dandea Iona, Cresta Nicolae, Petrică Rozalia, Adam Nicolae és sokan mások tüntek ki szorgalmas és minőségi munkájukkal.

Az IOIL Alimentara

Dolgozó is becsülettel teljesített április tervelőírásait. Össztermelési tervüket pedig 103,8 százalékkal teljesítették meg. A részleg között a szódavíz gyártók járnak az élen 154,28 százalékos eredménnyel. A húsfeldolgozó részleg 134,14 százalékos teljesítéssel érdemelte ki a második helyet. A cukorka készítő 109,29 százalékkal foglalták el a harmadik helyet. De nemcsak a három részleg dolgozó tüntek ki, hanem valamennyi részleg és műhely dícséretet érdemel.

A munkában Bătrîn Gheorghe, Bugaru Florica a szódavíz részlegről, Horváth Jenő, Hartmann Ferenc a húsfeldolgozó részlegről, Világosi Iona,

Santău Margareta a cukorka részlegről és sokan mások érdemelnék dícséretet egyéni teljesítményükért. A vállalat vezetősége a napokban értékelte pártunk III. kongresszusa tiszteletére tett vállalások eredményeit. Kitért, hogy május 1-ig az önköltségi árat 7.000 lejjel csökkentették s 10.000 lejjel növekedett a nyereség, össztermelési tervüket pedig vállalatukon felül 20.000 lejjel haladtak túl.

A fenti eredmények eléréséhez nagyban hozzájárultak Boncu Vladimír és Nagy Lajos kisiparosi javaslatai is, melyek alapján gépesítették a liszt szállítását. Ezzel az eljárással növelték a termelékenységét és javították a minőséget. Az ecet részlegén eddig 2 üveget töltöttek egyszerre. Egy

készíték segítségével most már négy üveget töltenek, és ezzel is hozzájárulnak a termelékenység emeléséhez. A hűtőszekrények gépesítését is megkezdte. Mindezeket a kisiparosokat belső erőforrásból állították elő.

A Gravura éremgyár

dolgozó átlagosan 112,17, átlagosan pedig 100,26 százalékkal teljesítették.

A terv mutatószámainak túlszárnyalásában a zománcozó részlegről Káposztal Mária 160, Berecka Margit 131, Prohászka Julia 129, a csiszoló részlegről Kun Szabó József 161, Reviliák Béla 173, a sajtoló részlegről pedig Mihoc Sándor 145 százalékos teljesítménnyel magaslottak ki a többi dolgozó közül.

Ünnepi gyűlések május 9, Románia állami függetlenségének kikiáltása és a Győzelem napja évfordulójának tiszteletére

Szombaton ismét több aradi üzemben és intézményben tartottak ünnepi gyűléseket május 9, Románia állami függetlenségének kikiáltása és a Győzelem Napja évfordulójának tiszteletére.

A Ranghet gyárban

Baldică Vasile elvtárs ismertetette a dolgozók előtt május 9, Románia állami füg-

getlenségének kikiáltása és a német fasizmus feletti aratott győzelem évfordulójának jelentőségét. Rámutatott arra, hogy a román-országi függetlenség és a román-országi függetlenség 1877-1878-as függetlenségi háborúban pecsételt meg, amikor a román katonák vállalták a harcokat orosz bajtársakkal és a bolgár önkéntesekkel. Önfeláldozó kiállottak ki Románia állami függetlenségéért. Az igazi függetlenség azonban csak 1944 augusztus 23-a után következett be, amikor a Szovjetuniónak a német fasizmus feletti aratott történelmi jelentőségű győzelme megteremtette a lehetőséget arra, hogy a pártvezető dolgozó nép saját kezébe vegye sorsának irányítását. A továbbiakban az előző aratott győzelem évfordulóján a világ minden népe hálatul szívtel gondol a Szovjetunióra, amelynek hős népe

teljesítette nemes nemzetközi feladatát, szétzúzta a hitlerizmust és az egész emberiséget megmentette a fasizta rabzságtól.

A Libertatea gyárban

Judeuc Sidon elvtárs mondtott beszédet a történelmi évfordulók jelentőségéről. A többi között rámutatott arra, hogy 1944 augusztus 23-án a román hadsereg 15 hadosztálya vállalt harcot a dicsőséges szovjet hadsereggel hazánk felszabadításáért és ezután részt vettek a Magyarország és Csehszlovákia felszabadításáért folytatott harcokban is. A ro-

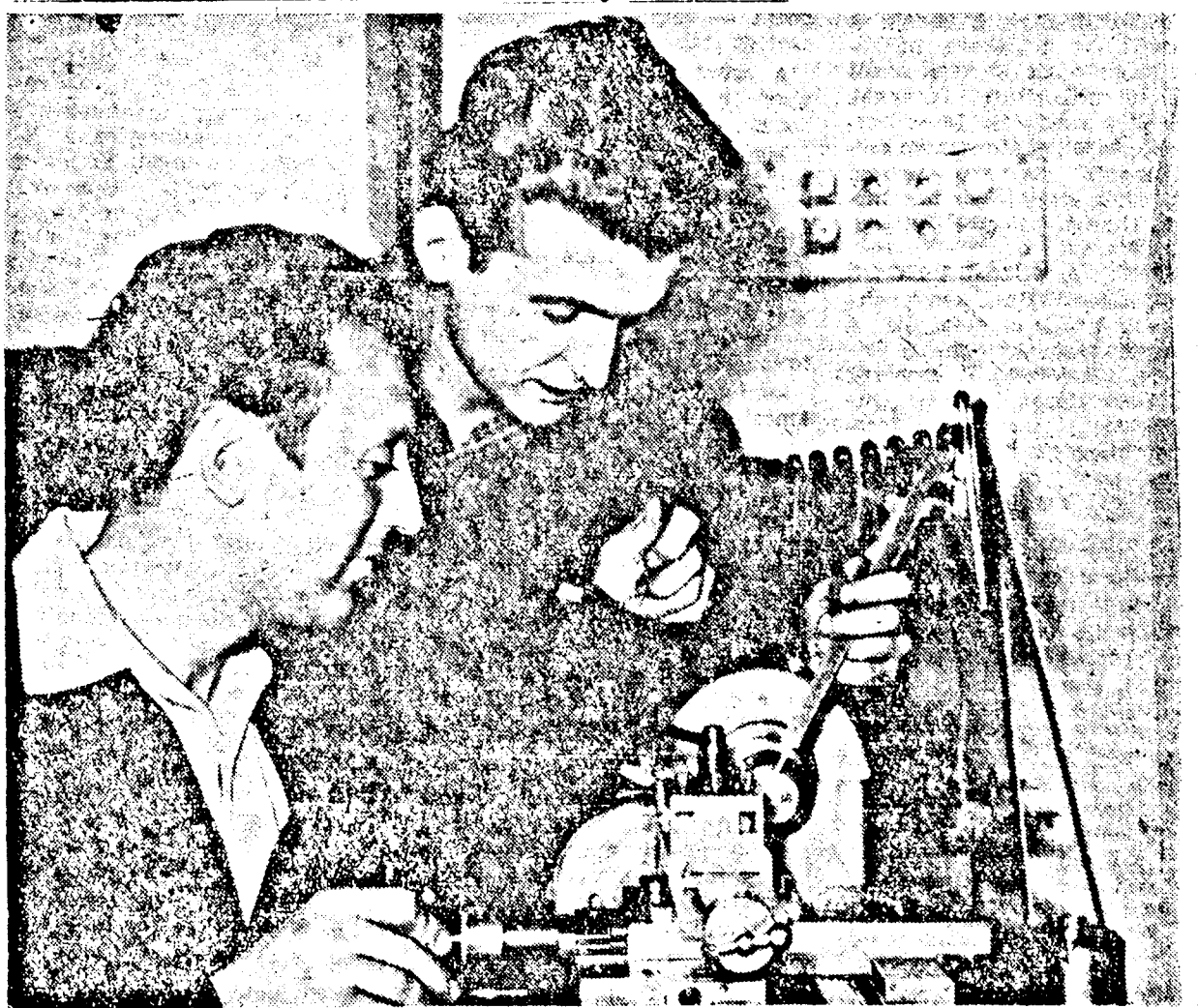
mán csapatok a szovjet hadsereg oldalán ezekben a harcokban 16 hadműveletben és 367 csatában vettek részt, felszabadítottak 3831 helységet, köztük 53 várost. Foglyul ejtettek 103.000 ellenséges katonát és nagy veszteségeket okoztak az ellenségnek.

A továbbiakban a Szovjetunió nagy történelmi jelentőségű győzelmeinek kihatásairól beszélt és arról a hatalmas fejlődésről, amely a Szovjetunióban tapasztalható.

Hasonló gyűlések voltak városunk több más üzemében és iparvállalatában is.

Kiállítás a Teba gyár idei termékeiből

Nemcsak a városban, de országsszerte ismertek és keresettek a Teba gyár termékei. A gyár szorgalmas munkaközössége arra törekszik, hogy kifogástalan minőségű árut termeljen és ezzel hozzájáruljon a dolgozók igényeinek kielégítéséhez, egyre növekvő jólétük biztosításához. A napokban a gyár klubjának előcsarnokában kiállítás nyílt meg, amely bemutatja a gyár idej új termékeit, az új modelleket. Az izléses ruhaanyagok szemléltető módon ábrázolják a fonóda, a szövőde, a befűző részleg dolgozóinak fáradozását. Szorgalmukat dicséri az is, hogy az idej 5 új árut: a Petruța, Sibiristria, Cristina, Mácsis és Mircea elnevezésű anyagokat készítettek. A mintatervezők 21 új rajzminával, 174 színösszetételben bővítették a gyár termékeinek számát.

Găicean Gheorghe IMSZ tag óraalkatrészeket esztérgályoz a Precizia óragyárban. Tervét átlagosan 15 százalékkal teljesíti túl. A képen Boksa Imre mester, Găicean Gheorgheval megbeszéli a minőség kérdését.

A Vörös Hadsereg katonái kitűzik a Reichstagra a győzelmi zászlót.

Május 9 – Románia állami függetlenségének és a fasizmus feletti győzelem napja

Népjünk, a világ valamennyi

népével együtt május 9-én ünnepeljük a világtörténelmi jelentőségű győzelemnek 15. évfordulóját, amelyet az antihitlerista koalíció, élen a Szovjetunióval, a hitleri Németország felett aratott.

A fasizmus feletti győzelem napját az egész világ népei megünnepelik, és ez alkalommal kifejezik szeretetüket és elismerésüket a felszabadító nagy Szovjetunió, az emberiesség legmagasabb törekvéseinek védelmezője iránt. Az

Kolozsi Ferdinánd

egész világ dicsőíti példanélkül álló hősiességét, amelyről a szovjet nép és dicsőséges hadserege a fasizmus elleni harcban tanuságot tett. Szétzúzva a hitleri Németországot, a Szovjetunió megmentette az egész világ népeit a fasizta járom rettenetes veszélyétől.

Hazánk dolgozó számára május 9-ének kettős jelentősége van. A hitlerizmus feletti aratott győzelemre való emlékezés egyidőben — mely győzelemhez a szovjet hadsereg mellett a román hadsereg is hozzájárult — a román nép megemlékezik hazánk történelmének egyik legjelentősebb eseményéről — Románia állami függetlenségének kikiáltásáról.

A Szovjetunió győzelme a Nagy Honvédő Háborúban döntő fordulatot jelent a jelenkori történelemben. A Szovjetunió — miközben példa nélkül álló hősiességgel tett tanúbizonyságot és bebizonyította legyőzhetetlenségét — szétzúzta a legreakciósabb imperialista államot, a hitleri Németországot.

A fasizta államok — a hitleri Németország, Olaszország és Japán — legyőzése a világ-imperializmus legreakciósabb és zűrtörményre legveszélyesebb csoportjának szétzúzását jelentette. Ezáltal szerteszalták a nagy monopoliomok alvó tervét, amelyek a német fasizmusra bízta a nemzetközi imperialista reakció rohamcsapatának szerepét, azzal a küldetésel, hogy megsemmisítsék a szovjet államot és gátat vessenek a szocializmus győzelmes előrehaladásának.

A szovjet hadsereg — miután az ellenséget országának határain túlra üldözte — tovább folytatta a harcot és maradék nélkül teljesítette felszabadító küldetését, azt, hogy véglegesen szétzúzva a német hadsereget, segítséget nyújtson Európában a fasizta által leigázott népeinek a rablanc szétzúzásában és abban, hogy visszazserezzék szabadságukat és függetlenségüket. 1945 május elején, a nagy berlini csatában a szovjet hadsereg döntő csapást mért a hitleri megszállókra saját barlangjukban. A véglegesen legyőzött hitleri Németország feltétel nélkül kapitulált.

Örökké élnek emlékeztetőnkben, a jövő nemzedék emlékeztetőben, azok a fegyvertények, amelyeket a szovjet katonák a Szovjetunió Nagy Honvédő Háborújában a Románia, Lengyelország, Bulgária, Jugoszlávia, Magyarország, Finnország, Norvégia, Csehszlovákia, Ausztria felszabadításáért folytattak. Halhatatlanul élnek a történelemben a hősök nevei és cselekedetei, Alexandr Matrosov, Juri Szmirnov, Gastello, Talalin és a többi szovjet hős neve, akik életüket adták a békeért és az emberek boldogságáért.

(Folytatása a 4-ik oldalon).

Útinapló a Bolgár Népköztársaságból

Országhatáron innen és túl

De a napok multával elcsúszott az élményhullámzás s mint ahogy nagy viharok után él a tavak víznél melegebb és s elövilannak a mélybe rejtett szépségek, úgy marad meg és kristályosodik ki az emberi emlékezés is, ezüst tavának emlékezősége, a bámsz embernek a maradó, az emlétre igazán érdemes. S most a párnapos letisztulás után már nyugodtabban és tárgyilagossággal lehet az élményhalmazhoz nyúlni, hogy néhányat csokorba kösse mással is megosszunk...

Vonattal az ut kevésbé kellemes, de annál többet lehet látni, mert ami repülőgépből csak másként, a dolgok kicsinyített másának látszik, az itt a maga valóságában suhan el az utas szeme előtt...

Giurgiu felé robogunk s a vonat kerekének egyhangú kattogása — ha csak néhány pillanatra is — de a távoli multba visz vissza az utast. Emlékeztet ez a vidék, nemcsak a harcokról, de a nép megvalósításáról is. Itt építettek fel hazánk első vasútvonalát s itt görült végig először a hosszukéményű, fekete füstcsököket eregető, prüssző, a kilométereket csak nehezen faló „vasparipa”. Messze vidékről jartak csodájára az új járműnek, amely előtt egyetlen löcsincs, mégis gyorsabban fut, mint a legjobb, parádés, hatmelyikkel kezdje.

De az elsuhanó falvak újra a mába zökkentenek vissza. Hosszu szerelvényünk Resicán gyártott mozdony repti szélsőben. Ezt a vonatot szinte össze sem lehetne hasonlítani egykori elődjével s mégis hiába keresnők a bámsz embereket. A mai székilométer sebességgel is elérő vonat már nem számít újdonságnak. s a távolbavészó sínparók mellett csupán néhány gyerek integet barátságosan, nevetve. S a falvak jellegzetes bódgótetejű házain gyakran elővillan a T-alku televíziós antenna. Igen, itt nemcsak a vonat, de már a televízió sem számít különösen nagy dolognak. Az egykor elmaradott falvak lakói allg mástól évezred alatt huszadikszázadból, öntudatos és a technika vívmányait élvező, felszabadult dolgozókká váltak...

Ilyen gondolatokat ébresztene a Bukarest—Giurgiu vonalon látottak majdnem minden utasban. A határállomás előtt pedig már az új, előre nem sejtett élmények izgalma keríti hatalmába az embert. Egy hirtelen kanyar után elővillan a Duna hosszu, szürke szalagként kigyózó vize. A vén folyó most is bőlesen, sokat megért, sokat látott és hallott öregek módjára lassan, méltóságteljesen siklik tova. Híába vallják a partot szegélyző fűzfák hosszu vízbe nyúló karjaikkal, a Duna észre sem veszi mindezt. Vize itt két országot köt össze: az egyik partja még hazánk, a másik már egy szomszédos baráti állam, a Bolgár Népköztársaság földje.

Valamennyien az ablaknál szorongunk, amikor a vonat újra nekindul, hogy most már a túlsó parton, egy másik országban félkezen le ismét. Az első nagy élményt a Barátság hídja szerzi. A két szomszédos nép, a Szovjetunió és a többi szocialista ország szakszem-bereinek segítségével építette fel ezt a csodálatos, nagyszerű hidat, a barátság és az együttműködés beszédes jelképét.

A közeledő este, mint ősz eső szította be a tájat az egyre sűrűsödő szürkülettel. Lassan elhalakult a kerekék zaja, elhagyjuk a hidat és újra a rendes vonalon szaladunk, de már — bolgár földön.

Majdnem tíz perc telt el azóta, hogy átértük a határt s én hiába keresem azt a valamit, ami jelzi, hogy most más országban, külföldön vagyunk. A dombok éppen olyan szeliden simulnak a tájba, mint a túlsó parton s a vetés, az új kenyér ígérte ezen az oldalon is szépen zöldell s dícséri a hozzáférő kezek munkáját.

Válaszlatat keresek, de hasztalan. A vén Duna, mint természetes országhatár ugyan ott csillog, de nem jelent elszigeteltséget, nem különíti, nem zárja el a két népet. S ekkor, mintha csak a gondolatort akarná megtoldani, a szürkülő

Péteri Árpád

(Folytatása a negyedik oldalon).

Makszim Rilszkij

Dal a békéről

Ki egy szabad ország öröme nevel,
nem háborút áhít, békét követel!
Dal, munka a vágyunk, s hol emberre sűt,
kivánjuk: ragyogjon a nap mindenütt.

Halljátok, kapzsi szörnyek:
az Ember nagykorú!
Ma béke kell a földnek,
multé a háború!

Ki azt hiszi, vérből vár rá nyereség,
gazsága fejében eléri a vég.
Ki rabságot szán a föld népeinek,
büntől az ördög se mentheti meg.

Halljátok, kapzsi szörnyek:
az Ember nagykorú!
Ma béke kell a földnek,
multé a háború!

Munkával a boldog jövőhöz ki hű,
mind tiszteli őt, aki tisztaszívű,
és mind, valamire csak úja vezet,
keményen, örömmel fog véle kezét.

Halljátok, kapzsi szörnyek:
az Ember nagykorú!
Ma béke kell a földnek,
multé a háború!

Nincs otthon, amelybe szavunk el nem ér:
virradjon, oszoljon a fénytelen éj!
Ragyogjon örökre a jók nagy ügye:
a béke, a munka s a népek jrye!

Halljátok, kapzsi szörnyek:
az Ember nagykorú!
Ma béke kell a földnek,
multé a háború!

Gáspár Endre fordítása

Néhány évvel ezelőtt különös történelmi emléket találtam egy Ploesti környéki faluban. Nem a falu fő utcáján, vagy a piac terén álló emlékmű volt ez, ami nyomában magára vonja a figyelmet. Alacsony kis házban bukkantam rá a falu szélén. S nem is volt márványba, vagy kőbe faragva, sem bronzba öntve. Nem állott impozáns talapzaton. Félhomályos, ősz alma és bírs illatát árasztó kis szobácskában volt elhelyezve. Földpadlós szoba volt ez, olyan kerek kis ablakkal, mint egy-egy érett napraforgó.

A padka fölött egy régi szőtesen, amelynek a szélén szírtított bazsalikomcsokor díszlett, nagy pillangó alakú himzett törülközőn három érces ragyogású érem csillogott. Szemügyre vettem őket: az egyik 1877-es orosz kitüntetés volt, a második katonai érdemkereszt 1917-ből, a harmadik pedig a Tátra magaslatain vívott harcokat idéző érdemérem. Az egyszerű, szerény kis ház falain még látszottak a hitlerista lövedékek repsz darabjainak nyoma. Az ugyan csak egyszerű, szerény emberek, akik 3. vagy talán 4 nemzedék során ebben a házban 'aktak, barátságosan tekintettek le rám a kitüntetések alá erősített, sárguló fényképeken. S milyen furcsa dolog: az, aki a legfiatalabbnak tűnt köztőlük, egy alig serdülő bajszú legényke, éppen a ragyapa volt. Fiatalon esett el, valahol a Grivița dombja körül vont sáncokon.

Magam előtt láttam, amint pihegő mellet, s a löporfüsttől feketé, izzadt homlokával, megrohmozva az erődité-

Három kitüntetés

Irta:
Nicolae Tăutu állami-díjas

sek sáncait, Penes Curcanul lelkes dorobáncával.

Unokája Mărăștinein vésztette életét. Tiszta tekintettel néz rám a fényképről, alig észrevehető redővel, dus szemöldökei között. Magam elé képzeltem e tiszta tekintetű szemeket, amint üvegesen, kihunyva meredtek maguk elé a két lövészárk közötti senkiföldjén, amelyet a csata szívé s megrendítő temetővé változtatott.

A harmadik kitüntetés gazdáját nem találtam a falon függő képek között. Nem láttam a házban sem. Sem a faluban, sem az országban. Műszaki továbbképző tanfolyamra küldték Leningrádba.

Ez volt az a történelmi emlék, vagyis jobban mondva az a kis, névtelen múzeum, amelyre a kis faluvégi házban bukkantam.

Igen, a három ércesen csillogó érem ott a falon a történelem pergamentlapjához hasonló durva parasztszötteken, parányi jelképként emlékeztetett a román népek a szabadságért és függetlenségért vívott kemény harcaira. Arra a hosszú, vérrel öntözött útra, amely a pleznal domboktól indul ki, végigvonul a Mărășteli síkságon, a doftanai börtöndűkön és a Tátra havas ormáin ér véget. Dicső énos ez három kitüntetésben összesítve! A hősök hosszú sorára emlékeztettek ezek a kitüntetések. Valter Mărăștineanura, a két Son-tura, Musatra és Ecaterina Teodorolura, Filimon Sîrbura és Olga Băncăra, egészen Eftimie Croitorulig, vagy Elena Chirita szakaszvezetőig, aki Budapest utcáin halt hősi halált.

1877 nyarán a pleznal török parancsnokság ööllyfős marái nagy bizakodással izenték a Magas Portának, hogy Pleznát és Grivicát semmilyen ellenség sem bírhatja le.

És mégis... Az orosz katonák oldalán a kucsmás, bocskoros román gyalogosok, élükön a Prahova-megyei Ion Gheorghe hegyivadász szakaszvezetővel kitüntették a grivici sáncokra a román lobogót, s ezzel kivitták Románia függetlenségét.

A „Schweizerische Monatschrift für Offiziere aller Waffen” 1917. évi XXIX. évfolyamának 7. számában Egli svájci vezérkari ezredes ezeket írta a moldvai „Halál háromszögbe” visszavont román csapatokról: „...Csak nehezen és igen hosszú idő múlva állíthatják helyre harcképességüket”.

És mégis... Megjőrtöm meg se száradt a nyomdafesték Egli ezredes 1917 júliusában megjelent cikkén s már meg

is cáfolták jóslatát a 32. román gyalogezred katonái, akik inguiban indultak rohamra Mărăștinein. A román és orosz katonák nevésségessé tették a svájci vezérkar prófétáját: Mărăștinein áttörték Mackensen frontját.

1944-45 telén, a Tátra gerincén, a téli táj nyomasztó mozdulatlanságában a fasiszták hangszóról még azzal fenyegetőztek, hogy vasföggőbe szorítják országunkat és hamarosan visszatérnek. Berlinben a Reichstag pincéiben a mérgekverők még javában kotyvasztottak és a „Das Schwarze Korps”, az SS sajtószerve a közeli győzelemről beszélt és borzasztó megtorlást helyezett kilátásba népünknek.

És mégis: a dicsőséges szovjet katonákkal váltakozva harcoló román pandurok és 14 más román hadosztály harcosai részt vettek az 1945 május 9-i győzelem kivívásában. A román harcosok csodás hőstetteket vittek véghez és hallatlan vitézséggel 260 napig folytatták a harcot Hitler seregei ellen; 12 hegységen törtek keresztül, közel 4.000 helységet szabadítottak fel és több, mint 103.000 foglyot ejtettek.

A hitlerista lövedékek nyomait viselő házacská falára függesztett harmadik kitüntetés megérdemelt jutalom ezért a nemes küzdelemért, amelyet a kitüntetés gazdája vívott a történelem legvéresebb háborújában. A háboruban a haza és a testvéri népek teljes felszabadításáért, a világ meghódításáért, az emberi kultúra és civilizáció legázására indult „legyőzhetetlen” fasiszta hadsereg szétzúzásáért.

(Folytatása a negyedik oldalon)

NUCETICS: A felszabadító szovjet katona emlékműve Berlinben.

A smirdani támadás

Az 1877 évi függetlenségi háború nagyszerű fegyvertényei halhatatlan alkotásokra ösztönöztek a művészeket is. Nicolae Grigorescu, a legnagyobb román festőművész, A smirdani támadás című nagyhatású képében állított emléket a hős román katonáknak.

George Cosbuc

A DOROBÁNC

Kard s golyó közt utat vágna a hős dorobánc-hadak. Atvetik maguk az árkon és a falra rontanak.

Zug a lég, s az árok mélybe hull, akit golyó talál. Odatul meg, az erdőben, arat egyre a halál.

Lábak sürri dobogása, füst és pára: kész pokol! Vad sikoltás, mint ki zajgó tóba bukva fuldokol.

Am csak jönnek a legények, egy a más nyomába ront. S elborítják az erdőt, mint a hullám a hajót.

A vitézek rajzásában csak egyetlen baka áll. Nemrég bukkant fel a sáncból, s most egy létértán csüg, zihál.

Lám az ujak körülötte módját ejtik, s hirtelen. Athatolnak. Mások jönnek — s ő még mindig egyhelyen.

Balkezével megragadta a mellvédet, mint a vas. De — úgy látszik — gyenge, fáradt, s a fal sikos és magas.

Most egy százados, miközben tűzbe viszi fiát. Ráakad. „Gyerünk, fiacskám! Fell Mért [tétovázol itt?”

Arra fordítván fejét szól: „Feljebb hágni [nincs erőm! Ezer átok a törökre! Csak balkezével küzdök.]”

„Zsebre dugtad tára jobbod? Vedd elő és tedd [oda —”

„Hogyne tenném... ha megvolna! — válasszolt a katona.

Segít neki most a tiszt s ő kuszkál lassan, [csendesén. Majd felkurlant s egy ugrással fenn, a mellvédén terem.

S felhajtja csákolyát s egy drága, szent [nevet kiált. És a falról az erdőbe — sűrjába — veti magát.

A vár akkor a kezünkön volt már, nem a [törökén. És ő ott akart meghalni, ottan — román föld [rögén.

KISS JENŐ fordítása

E KAZAKIEVICS

TAVASZ AZ ODERÁN

— Regényrészlet —

A HADOSZTÁLYON megál-lás nélkül vonultak az Elba felé. A nap sugaras utakon minden talpalatnyi hely zsúfolásig volt katonákkal. A gyalogság, hegergépkecsk, hosszucsuvi ágyuk és tompaorrú tarackok dübörögve, tülkölve, véget nem érő áradatban hömpölyögtek nyugat felé.

Olykor-olykor megszokott kiáltások hangzottak fel: „Jobbra barts!” Az utkereszteződéseken a forgalomszabályozók lengették zászlajukat. A sátorlapköpenyek a katonákon úgy lengtek és csattogtak a neki rugaszkodó friss szélben, akár a vitorlák.

Az emberek olyan könnyű és nagy léptekkel mentek, mintha csak most kezdődött volna a hadjárat. Szibériaiak, volgamientek, uráltak, moszkvaiak, ukránaiak, manduluszemű ázsiaiak, Kaukázus barna fiait vonultak Németország utjain és a menetoszlopok élén diadalmasan lobogtak az ezredzászlók. Immár véglegesen kibontva a szíre tábori huzatukból.

Lövészszázad halad el. Élén fiatal, szürkeszemű százados lépett szilaj paripáján. A század előtt szabad léptekkel megy a feketebajszú, okos és jószágos tekintetű szakaszvezető. A sőt a dalás szolgálatvezető zárja be. Arca olyan barnára sült, hogy sötéte haja szinte fehérnek látszik. Hangja erősen cseng, kiharsan a nagy ut morajából.

Felzárkóznál me huzzátok ezt a sőt! Az ut peremén tekeresültek görgetve mennek a híradások. Elükön a fiatal, cingőz hadnagy. Meg-megáll, letli a füre és belekíát a kagylóba:

sodródott urasági hintó jócskán vesztett pompájából: poros volt, kissé félreugyogant, bíbora, aranya megtakult és hátulján, a lakójok helyén gyermekkecsk volt keresztülfektetve: szarvasagancsos, csipkézett várfalás, markolatlos, pajzsos cimere pedig már alig látszott a rátapadó sártól.

De Tarasz Petrovics tüstént megnyugszik: a hintóban nem a katonák, hanem külföldiek kocskíznak. A bakon székeha-ju, gyönyörű lány ül. Fürtjein lángoló aranyfényű csillan a tűző nap sugar. Pazarul szőria mosolyát az orosz katonákra. Az orosz parancsnokok láttára szemlátomást elbátortalanodnak, lekanyarodik az útról és a kocsi hamarosan eltűnik a dűlő-uton.

— Mennek hazafelé — szólal meg Piotnyikov és utánuk intetet: — Jó utat, barátaim!

Az uttól balra végtelen sorokban vándorognak ellenkező irányban a foglyok. A házakból és pincékből lassacskán előmerészkednek a német férfiak és nők gyermekek futnak ki az utcára. Piotnyikov csak nézi őket és halkán így szól:

— Megértettek legalább valamit ezek a németek?

— Már hogyne értettek volna — mosolyodik el Tarasz Petrovics, az uton vonuló szovjet erőre mutatva: — Ezt ne értené meg valaki?!

— Az igaz — felell Piotnyikov — csak hogy ez még nem minden... Mélyebben rá kellene döbenniük arra, ami történt!... Csak legyen hozzá eszük és értelmük.

Motorkerékpárosok bukkannak fel és száguldvá robognak tova. Mögöttük tompa motorzúgás hangzik fel. Vörös csilaggal az oldalukon, tornyakon lengedező vörös zászlócskák-kal, harcokcsik dübörögnek nyugat felé. Lassu iramban haladnak és hatalmas hernyóalak-puk szinte tűnődve mérli az országot aszfaltját.

Az égen megjelenik a léglőő. Minden szem feléjük pillant, hogy gyönyörködjék a bombázók, vadászgépek és csata-repítők egyenletes, pontos alakzatában.

HIRTULEN SZEMÉLYKOCSI bukkant fel az uton. Nyomában páncélgépkecsk vágat, fenye-gőden meredő nehéz géppus-kával. Az ut zsalvágása elhal. A katonák és tisztek felzárkóznak. A kocsi azonnal felismerik: a Katonai Tanács tagja. A tábornok nem ismer tréfát. Szí-goruan megköveteli a rendet.

Szizokrilov tábornok gondola-taliba merülve néz maga elé a szélvédő üvegén át: szemé olykor-olykor a vonuló, vagy az utmentti fák alatt pihenő ka-tonák arcára siklik, majd is-mét előreszegett tekintetét az ut tavaszi fényben uszó végtelen szalagjára.

Eikertülve a gyalogságot, majd a páncélos és gépesített csapatokat, a tábornok az ut két oldalán hosszan elnyúló né-met faluba ért. Kocsija elha-ladt a falu főterén álló otrom-ba gránit szobor mellett, majd kiérve a faluból, az ut dom-bán kanyarodott. Egy folyó túlkre csillogott a napfényben. Balról felrobantott híd kőma-radványával heverték halomban. Jobbról magános vitorlás uszított a folyón. A túlsó par-ton motoros pótkéit...

Az innszón parton a fák alatt katonák álldogáltak, üldögéltek, heverték a fűvön. Tőlük nem

messze tábori konyha füstlögött. A közeli erdőcskében madarak szóltak.

De a tábornokot a körszkö-rül elterülő néma csend lepte meg inkább.

Mert nagy csend borult a táj-ra. A katonák áhíttattal figye-ltek a csendbe. Se géppuskakak-togás, se golyószüvölítés, se ak-na-dobmbőlés sehol. A közelben, a part menti lapon, szenvedé-lyesen kurtyoltak a békák. A faluszéli ház tetejének párká-nyán nagy vörös kandur sétált végig fölünkörített farkokkal. Daloltak a madarak. Most har-kály kopácsol, majd szarka cső-rög, amott szalonka piszög. Most pedig egy teljesen ismeretlen hangu helybeli német madár fecseg.

KÖZBEN A TÚLSÓ PARTON a motoros elindult, nyomába csónakok lepték el a folyót. A tábornok várta a motoros kö-zelédett. Fedélzetéről emberek integettek. Rázendített a fu-vószenekar. A motoros végliel-t. A meredek part alatt s néhány perc múlva amerikai tisztek és katonák ugrottak partra.

Azon nyomban felhangzott a vidám éljenzés.

— Long live Russia! (Éljen Oroszország!)

Egy csoport tisz, köztük egy tábornok, tartott a Katonai Ta-nács tagja felé. Siető léptekkel közeledtek. A tábornok oldalán haladó két tiszt előre lépett. Az egyik magas volt és sovány, feketé bajszot viselt, keszét sűrű szőr borította, a másik ala-csony volt, jókedvű és sok ér-delemrendszálag dísztett a mel-lén.

Az alacsony kifogástalanul beszélt oroszul: — A tábornok ur az ameri-kai hadsereg parancsnoksága nevében köszönti önt a háború győzelmes befejezésé alkalmá-ból.

Mitán végig hallgatta Szi-zokrilov választ, amelyben a Katonai Tanács tagja azt a reményt juttatta kifejezésre, hogy a szövetségesek a jövőben baráti egyetértésben dolgoznak majd a demokratikus, békés Németország és az egész világ felépítésén, — az amerikai lel-kesen bólintott és lefordította a választ. Az amerikai tábor-nok — mint a tolmács mon-dotta — teljesen egyetértett a szovjet tábornokkal.

A szibériai amerikai is na-gyon barátságosan bólogatott hozzá.

Mellettkik az orosz katonák beszélgettek az amerikaiakkal. Beszélgetésük persze inkább csak mutogatásból állt, mint szavakból, de azért beszélget-tek ki.

— Porjádok? (Rendben van?) — kérdezte az egyik orosz ka-tona.

— Porjádok — ismételte az amerikai széles mosollyal, az-tán hozzátette a maga nyel-vén: — Oké.

— Oké — mondta utána az orosz katona ugyanolyan szé-les mosollyal.

Az amerikaiak távozása után Szi-zokrilov elindult a part mentén.

EGYSZERCSAK valami meg-mocancat a tábornok lába előtt és a frissen ásvott kis lövés-gödörből vörösbajszú katona bujt ki.

Beledükközve a tábornokba, egyet köhöntett zavarában, meg-legszította nyári blúzát és vi-gyázba vágta magát. De amint a tábornok szemében megpillantotta a meleg és jószágos fényt, a katona széles mozdul-latot tett és így szól:

— Tábornok elvtárs, úgy lá-tom, ezek szerint... Izé... vége a háborúnak. Micsoda csend van, milyen csend. Szinte fáj a fül-nem.

A tábornok csak bólintott rá: — Igen, vége a háborúnak. A katona csak állt, álldogált, aztán két könnyesebb bugy-gyant ki szeméből. A két könny-esepp végiggördült a képén és megremezt vörös bajuszán.

— Ni, csak még elismor itt magam, vén bolond vagyok... — akadozott restelkedve.

A tábornok a folyót nézte. Összeszorított foga között nem fért ki a válasz a katona szá-valra.

— Az eseteketek sajnálom... vagy talán az örömtől... — vá-laszolta mintegy magának a katona s visszapillantva a lö-vészgödörbe, amelyből az imént lépett ki, így szólt: — én meg már csak úgy szokásból, meg-áram a lövészgödört, mint mondan szoktuk, az egyéni odut, csak úgy... minden eshe-tősegre. Nemcsokára hazame-gyek Szibériába. Jőmagam kol-hozparaszt vagyok. Krazno-jarszk vidékéről való... Ha majd kísértálok az én Vasziliszsa Karpovnámmal... Mit szól hoz-zá? Ha kint leszünk a nyílt terepen a szabadban, a mezőn, vagy ott a réten, széles tájon, én eleinte alighanem még ott is lövészárkot ások magamnak...

A tábornok gondolatát messze szarnyalta, a szülőháza fe-lé, ahonnan ezek a katonák jöt-tek és zord katonaszíve megre-megett a szeretettől. A föld ott bőven ontja áldását, kenyeret, bort, gyapotot, a föld méhe pe-dig ércet és szénét. És a leg-fontosabb: azt a földet önfel-áldozó, becsületes emberek né-pesítik be. A tábornoknak úgy tetszett, mintha hallaná a ha-zai föld nyugodt, egyenletes lé-legzését. Roppant ereje tuda-tában békeszeretően és félel-metesen lép be a békébe a Ha-za, akiben reménykednek az elnyomottak és akikől rettegnek az elnyomók.

Olcsóbban építkezünk

Pártunk Központi Bizottságának 1959. december 3-5-i plenáris ülése dokumentumainak frányelvé, a többi között megjelöltek, hogy 1960-ban és az ezt követő években az eddigiekhez képest nagyobb mértékű építkezések valósulnak meg. Arra kell tehát törekedni, hogy az előirányzott építkezéseket határidőre átadjuk a rendelőknek, ugyanakkor a belső tartalékok feltárással és hasznosításával csökkentjük az önköltséget s megtakarításokat érjünk el.

A 4-es számú építkezési válatot dolgozói, a pártszervezet frányításával és az üzemi bizottság segítségével — a meg-növekedett feladatok maradék-talan teljesítése érdekében — versenyre hívták Temesvár tar-tomány összes építkezési vá-lalatait, így a temesvári 1-es, a lugosi 2-es és a resciai 5-ös számú vállalatokat. A szocia-lista versenyfelhívás pontjait között szerepel az önköltség 1 százalékos csökkentése a tervhez viszonyítva, a munka-termelékenység 3 százalékos növekedése (ugyanakkor a tervhez viszonyítva), az átlagbérek emelése, stb.

Pártunk Központi Bizottsá-ga december 3-5-i plenáris ülése után az építkezési válla-latok — így az aradi 4-es szá-mú vállalat is — bírálatban részesültek, mert nem gazdál-kodtak megfelelő módon a fa-anyag, cement és más építke-zési anyagokkal. A bírálat nyomán, vállalatunk dolgozói

is igyekeztek a felszínre került hibákat a legrövidebb időn be-lül megszüntetni. Ezért már az év elején sorozatos intéz-kedések történtek, melyek az eltelte néhány hónap alatt már éreztetik hatásukat.

Igy például a Dimitrov gyár-ban folyó építkezéseknél, a könnyen homorított vasbeton lemezek öntésénél egy ötletes újítás alapján teljesen kikü-szöböltük a deszka használa-tát. Az újítás lényege abban áll, hogy a hőszigeteléshez szükséges stabil lemezeket először deszka helyett betonon-tésre használjuk fel és csak aztán hőszigetelőnek. Ez az eljárás, csupán ezen az épít-telepen, 45 köbméter deszka megtakarítását teszi lehetővé. (Itt említem meg, hogy az újít-ás Schveitzer János és Erki I. mérnök nevéhez fűződik).

Ezenkívül a lakás céljaként szolgáló épületek és az ipari célokat szolgáló épületek vas-beton lemezeinek öntésénél teljesen kiküszöböltük a deszka felhasználását. A vállalat fő-mérnökének javaslata alapján az emelt munkálatoknál préselt nádlemezeket alkalmaz-tunk. Ezáltal nem kevesebb, mint 5.000 négyzetméter desz-kát takarítottunk meg, ami 125 köbméternek felel meg.

Fewik fontos intézkedésként említem meg, hogy az építke-zésekhez szükséges faanyagot most nyolcszor használjuk fel, ami számításunk szerint mintegy 100 köbméter deszkanak a megtakarítását jelenti. Pymó-

don a vállalat sikeresen telje-sítette a havi terveket, viszont az előirányzathoz viszonyítva csak fele faanyagot használ-tunk fel.

A vállalat vezetősége, a dol-gozók észrevételei alapján megállapította, hogy az épít-telepeken nem gazdálkodnak takarékosan az anyagszállítá-snál használt fenyőpallókkal. A dolgozók erre is megtalálták a megoldást. Egy újítási javas-lat alapján teljesen megszü-nítettük a fenyőpallók használa-tát, helyettük hulladékpallók-ból és deszkából úgynevezett hídakat készítettünk, ezekkel láttuk el az építőtelepeket s ezáltal évente 3 vagon fenyő-pallót takarítottunk meg.

Számos intézkedést tettünk az irányban is, hogy nagyobb figyelemmel kezeljük a külön-böző építkezési anyagokat, a cementet, téglát, stb., és hoz-zzávetőleges számítások alapján mintegy 50.000 lej értékű any-a-got takarítottunk meg ebben az évben.

Vállalatunk jelentős meny-nviségét előrevártott vasbeton elemet használ az építkezése-k-nél.

Bebizonyosodott, hogy az anyagok észszerű felhasználásá-val, jó gazdálkodással jelentő-sen csökkenteni lehet az építke-zések költségeit. Munkaközös-ségünk az év első negyedében — tartományi viszonylatban — ismét az első helyre került a szocialista versenyben.

Zelenák Károly,
a 4-es számú építkezési
vállalat igazgatója.

Csehszlovákia felszabadulásának 15. évfordulója

1945 május 9-é történelmi jelentőségű sorsforduló a csehszlovák nép életében. Ekkor virradt fel számára a szabadság napja, ekkor lehetett a szabad, a kizsákmányolás mentes élet útjára. A győzelmes szovjet hadsereg, amelynek oldalán ott harcoltak a román csapatok, külte innen is az embertelen fasizta hódítók utolsó maradványait és felszabadította az ország dolgozó népét. A csehszlovák dolgozók örök hálaival gondolnak felszabadítóikra, akik lehetővé tették számukra, hogy saját sorsuknak ural-vá váljanak, lerakják boldog emberi jövőjük alapjait.

Az eltelt másfél évtized alatt, a csehszlovák nép, a kommunista párt bölcs vezetésével nagyszerű sikereket ért el mind a gazdasági, mind a kulturális életben. A Csehszlovák Köztársaság aktív tagja a szocialista tábornak és cselekvő békepolitikát folytat. A felszabadulás másfél évtizedes ünnepén a csehszlovák dolgozó nép ismételtén kifejezésre juttatja elhatározását, hogy még szorosabban fel-zárkózik vezetőjére, a Kommunista Párt köré és követke-zetesen halad a kommunista jövő megteremtésének útján.

Az ipar automatizálása

A TERMELESI FOLYAMA-TOK automatizálása a terme-lékenység növelésének egyik legjelentősebb feltétele, amely ugyanakkor könnyebbé teszi a munkát.

A Csehszlovák Köztársaság-ban az elektromos központok kázanáljainál a berakodást ed-dig 90 százalékosan automati-zálták. A vízierőművek meg-közelítőleg 50 százaléka szintén önműködő. A közeljövőben valamennyi hő- és vízierőmü-vet automatizálják. A követ-kező időszakban önműködővé teszik az egész energetikai rendszert, beleértve az elosz-tó hálózatokat is.

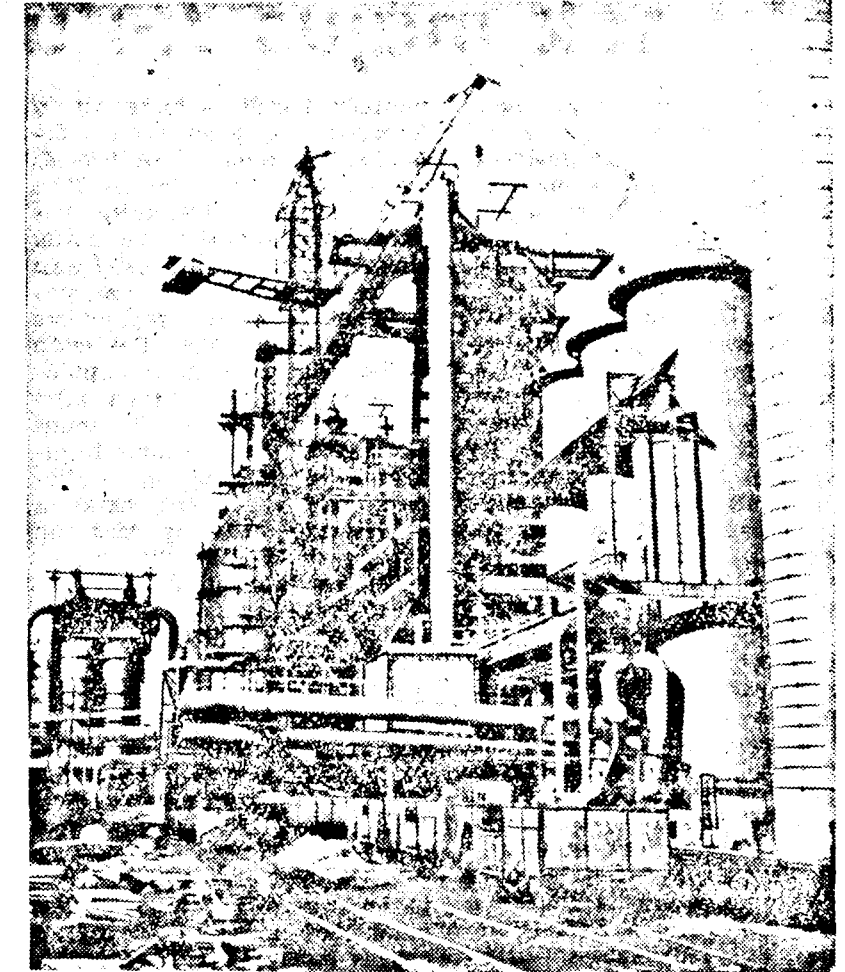
A fémfeldolgozó iparban fo-koztosnak automatizálják a nagyolvasztók fűtését, ugyan-akkor kidolgozzák a kohókna-l a berakodás automatizálását is. Ebben az évben az ország nagyolvasztóinak 70 százalékát önműködő fűtőberendezéssel látják el és a termelt acél összmennyiségének 60 százalé-kát teljesen automatizált Mar-tin-kemencékben állítják elő. Szovjet tapasztalat alapján hamarosan lehetővé válik a fémfeldolgozó üzemek teljes automatizálása.

A vegyiparban is széleskörű komplex automatizálási pro-gramot valósítanak majd meg.

A legtöbb megoldásra váró kérdést a gépgyártó ipar au-tomatizálása jelenti, amely a csehszlovák globális termelés egyhármadát teszi ki. A gép-gyártó vállalatok jellegzetes-sége, hogy termékeiket nagy

választékban, de csökkentett mennyiségben állítják elő. Itt az automatizálás olyan for-mált vezetik majd be, ame-lyek lehetővé teszik, hogy ne-

hézség nélkül áttérhessenek új termelési programra és ame-lyeket alkalmazhatnak kis szá-rú alkatrészek gyártásánál is.

Az Ifjúsági Nagyolvasztó egyike az Ostrava melletti Klement Gottwald új öntőde négy magaskohójának. Az üzem 1960 februárjában kezdte meg működését.

Jelentős összegeket fordítanak kulturális és egészségügyi célokra

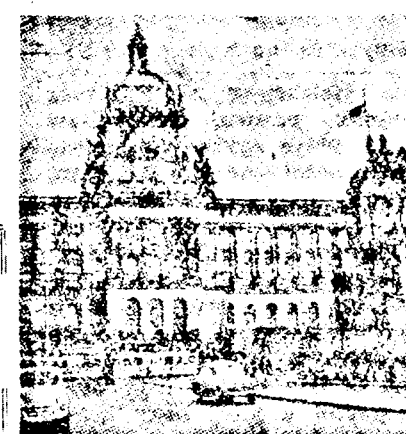
A CSEHSZLOVÁK ÁLLAM évente jelentős összegeket ír-nyoz elő az állami költségve-tésből a szocialista oktatás fej-lésére. Így például 1958-ban az elemi, közép, szakmai és felsőfokú iskolákra össze-nen majdnem 4 milliárd koro-nát fordított. 1948–58 között összesen 818 általános művel-tiséget nyújtó iskolát létesítet-tek 6160 tanteremmel, ezek közül 751 iskola 5769 tane-remmel új építkezés. 1948 óta 27 szakmai iskola kezdte meg működését, 16 új épületben. Ez-által 311-gyel növekedett a szakmai iskolák tantermeinek száma.

A egészségvédelemre és tár-sadalombiztosításra 1948–1959 közötti időszakban 5,5 mil-liárd koronát fordítottak. Uj egészségügyi intézmények lé-tesítésével 1948–1958 között 22.833-mal növekedett a kór-házi ágyak száma. Jelentősen bő-vült a meglévő egészségügyi intézmények befogadóképessé-ge is.

Fejlődő gyógyszeripar

A CSEHSZLOVÁK KÖZTAR-SASÁGBAN az utóbbi évtized-ben tízszeresére emelkedett a gyógyszeripar termelése. Épl-tettek a többi között két anti-biotikumgyárat, két szérum- és oltóanyag gyárat, egy szulfa-mid-készítmény gyárat. Külön vállalat vezli a gyógynövények felvásárlását és feldolgozását, 4 kutatóintézet és 2 különleges telep pedig a különböző kísér-leti állatok tenyésztésével fog-lalkozik.

A gyógyszeripar fejlődésének eredményeképpen jelentősen csökkent a nyersanyagok és bi-zonyos különleges gyógyszere-k behozatala, ugyanakkor növe-kedett a csehszlovák gyógy-gyszeripar termékeinek kivitele. Mig 1919-ben a gyógyszeripar-össztermelésének csak 1,5 szá-zalékát exportálták, 1958-ban ez az arány 20,5 százalékra emelkedett.

Az elmúlt évben Prágának 926.000 látogatója volt, ezek közül 170.000 külföldi. Ez azt jelenti, hogy a cseh főváros majdnem annyi látogatót fo-gadott vendégül, mint amennyi lakosa van.

Prága képétől elválasztha-tatlanok a történelmi emlé-k-művek. A Nemzeti Múzeum mintegy megkoronázza a csehszlovák fővárosban a Vencel-teret.

Az elméleti kérdések összekapcsolása a gyakorlattal — a politikai oktatás fontos követelménye

A Refscerea Konzervgyárban mintegy 30 IMSZ tag és 18 szervezetben kívüli fiatal tanul-mányozza az esti tanfolyam anyagát. Tírbre Éva propagan-dista vezetésével a hallgatók tulnyomó többsége rendszeren megjelenik a politikai okta-táson és hozzájárulással emel-ik a tanfolyam színvona-lát. Clionea Florica, Vițelár Pa-vel, David Marcelia és mások azonkívül, hogy rendszeresen bekapcsolódnak a szemináriu-mokon felvetett kérdések meg-vitatásába, a termelésben is példamutatóan dolgoznak.

Voltak azonban olyan flata-lok, akik eleinte nem látogat-ták rendszeresen az IMSZ po-litikai tanfolyamot. Ezek közé tartozott Bürger Erzsébet, Ro-man Gheorghe és Dacarn Ni-colae, akik több ízben igazol-atlanul hiányoztak az előadá-sokról és szemináriumokról. A gyár IMSZ bizottsága megbe-szélte a kérdést az ifjakkal és megbíráta őket a politikai okta-tás iránt tanúsított helytelen magatartásuk miatt. A bírálat használt, mert az utóbbi idő-ben az említett hallgatók is rendszeresen megjelennek az oktatáson.

A gyár IMSZ bizottsága rend-szeresen foglalkozik a politikai oktatás kérdéseivel, mozgósít-ja a fiatalokat a tanfolyamon va-ló részvételre. E mellett azon-ban az előadások színvonalára is gondot kellene fordítania. Ellenőriznie kellene: miként kapcsolja össze a propagandis-ta az elméleti kérdéseket a gyakorlattal. Nem elegendő az, hogy Hlovasca Pavel, a gyár IMSZ szervezetének titkára és Lilin Ecaterina IMSZ bizottsá-gi tag, aki a propaganda és agitációs munkáért felel, részt vesznek az oktatáson és bizto-sítják a látogatottságot, ha-nem konkrétan segítenek ke-lene Tírbre Éva propagandis-

tát munkájában. A propagan-dista ugyanis még nem ren-delezik kellő tapasztalattal, mivel ebben az évben kapott először ilyen megbízatást a gyár IMSZ bizottságától. Igaz, a feladatát igyekszik lelkiis-meretesen teljesíteni, rendsze-

IMSZ szervezeteink életéből

resen megjelenik az IMSZ vá-rosl bizottságánál megtartott kiképző gyűléseken. A hiba az, hogy a kellő tapasztalat hiá-nya következtében Tírbre Éva nem kapcsolja össze az elmé-le-ti anyagot a mindennapi mun-kával, a gyár sajátos kérdé-seivel. Nem mutat rá konkrét-an, mit kell tenniük a gyár-ban dolgozó IMSZ tagoknak és a szervezetben kívüli fiatalok-nak a tervfeladatok sikeres teljesítéséért, a megtakarítások értékének növeléséért stb. Így például amikor az RMP KB 1959. december 3-5-i plená-

ris ülésének dokumentumait ismertetve a tanfolyam hal-gatóival, csak általánosságban utalt a gyárban dolgozó flata-lok feladataira.

Amint Tírbre Éva propa-gandista mondotta, a gyár IMSZ bizottsága segíti munká-jában, mozgósítja a fiatalokat az oktatáson való részvételre, gondoskodik a források meg-teremtéséről. Ez azonban nem elegendő. Az előadások megfelelő színvo-nalon történő megtartása te-rén is segíteni kell a propa-gandistát, hogy eredményesen összekapcsolhassa az elméleti a gyakorlattal. Szükséges to-vábbá, hogy a propagandista a tapasztaltabb elvtársak segí-tését kérje. Nagy Katalin elv-társnő a pártalapszervezet bü-rójának tagja például, aki több éven keresztül vezette a párt-oktatást, értékes segítséget nyújthatna Tírbre Éva propa-gandistának. A kellő segítség-nyújtás azt eredményezné, hogy az IMSZ politikai oktatá-si kör propagandistája sokkal sikeresebben vezegné ezirányú feladatát. Hegedűs István

Látogatás a Román Munkáspárt történelmi múzeumában

tományt, de szép számmal akadnak Carlova környéki, vagy éppen Ploesti tartományi mun-kások és kollektivisták dolgozó parasztok is, akik felkerestek s két napos kirándulásra Bu-karestbe látogattak, hogy meg-ismerjék a főváros látképeit. El-tértek, napról-napra új külsőt ö-l-tö utcait, tereit. Elindultak, hogy körül nézzék a felejtve-tetlen élményekkel gazdagod-na-k, új ismereteket gyűjtse-nek. A Bukarestbe érkező, ha-bármily rövid ideig is tartó-z-

kodik a fővárosban, úgyérzi, kö-telessége: megtekintni a Kö-ztársasági Palotát új termét. A lakó bérházakkal, valamelyik újonnan létesített munkásne-gyedet. Ezután megnézi a Szeintea házat s meglátogatja a múzeumot.

A ROMÁN MUNKÁSPART történelmi múzeuma 1948–1951 között „Momente din lupta poporului” elnevezést viselte. Később, 1954 októberében mi-után újabb tárgyakkal gazda-godott. Lupta revolutonár a poporului néven nyílt meg újra. Az itt kiállított tárgyak népünk történelmi múltjának egy-egy dicső időszakát, ha-zánk dolgozóinak a szabadság-ért, nemzeti függetlenségért, a jobb életkörülményekért foly-tatott harcát ábrázolták.

Az 1954-es esztendő ismét változást jelentett a múzeum történetében. Ebben az évben teljesen újja szervezik és most már a Román Munkáspárt történelmi múzeuma néven nyí-ltik meg újra és így is működik 1957 novemberétől.

A következő év júliusában (1958-ban) nyitják meg újra, ezuttal a Kiseleff-utli helység-ben. A múzeum legértékesebb tárgyait az épület baloldali szárnyában helyezték el. Ösz-szesen kilenc teremben gyűj-töttek össze s a látogatók itt megismerhetik az irások fel-jejegyzéseket, fényképeket, gra-fikai alkotásokat, térképeket, maketteket és diorámákat, a-melyek beszámolnak a mun-kásmozgalom kezdetéről, meg-örékltik a munkásoktól har-cának több mozzanatát, be-mutatták, mint harcolt hazánk népe a Román Kommunista Párt vezetésével a főkés-fűdes-ur uralom megdöntéséért, a

reakció, a fasizmus, a szovjet-ellenes háború megszüntetésé-ért, az országának a hitlerista járom alóli felszabadulásáért.

A LÁTOGATÓK érdeklődés-sel hallgatják a kísérő magya-rázatot. Sokaknak emlékezeté-ben felvillan az 1944-ben örökre letűnt világ egy-egy epizód-ja. A fiatalok csak az elbeszé-lésekkel, történelmi tanulmá-nyaikkal ismerik ezeket az idő-ke-t. Ismereteiket most még in-kább gazdagítják az üveglapok alá elhelyezett íráscs, fényképek.

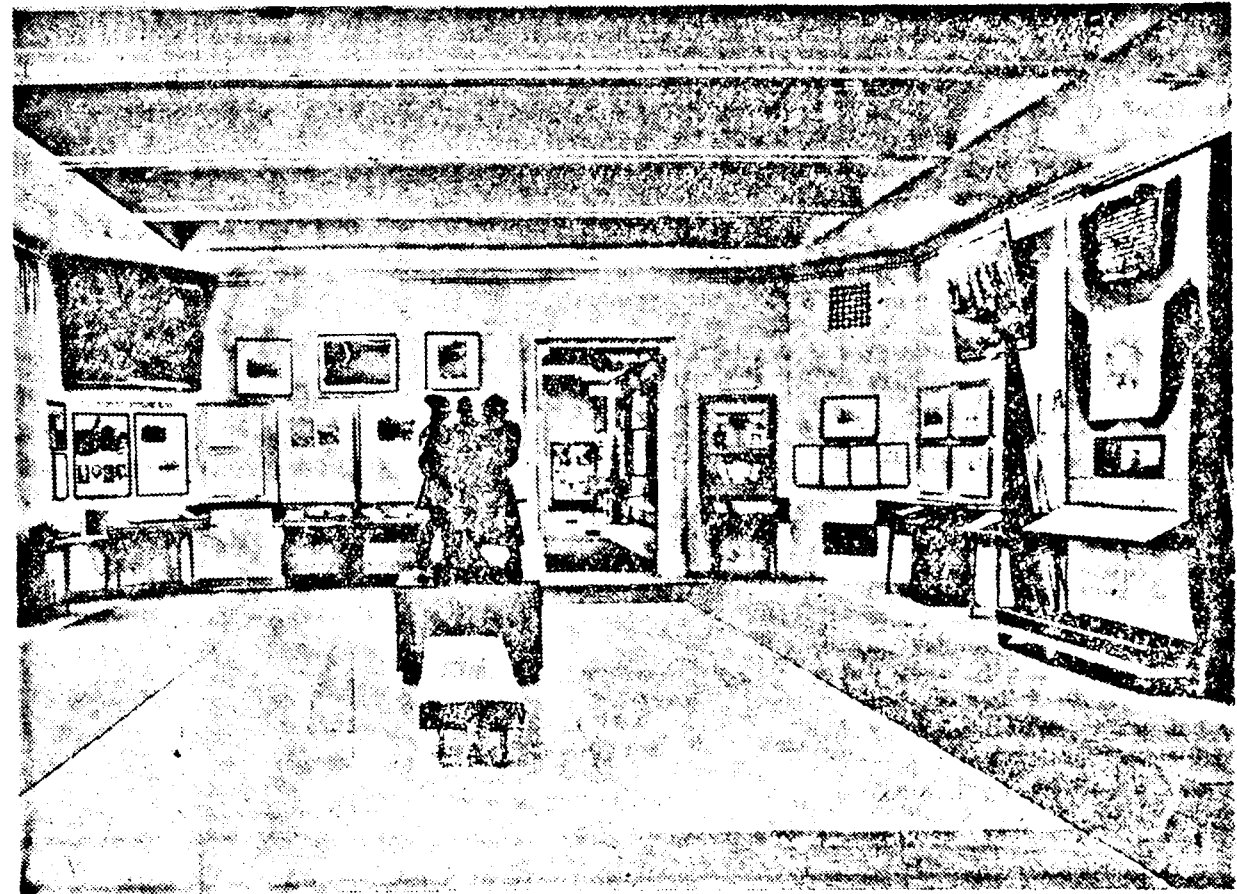
1907. Az országban paraszti-felkelések robbannak ki, hárde-tl a villannyal megvilágított térkép s megmutatja azokat a helységeket, ahonnan a fölke-lés kilindult és azt, hogyan ter-jedt el az egész országban. Az üveg alatti szekrényben látha-tuk az ásvakat, kaszkákat, a pa-rasztkok fegyvereit.

Felbecsülhetetlen értékűek azok az irások, fényképek, a-melyek a Román Kommunista Párt megalakulásáról, 1921-ben megtartott első kongress-zusáról számolnak be. A tár-gyak között ott látható a te-rem makettje is, ahol az első kongresszust tartották.

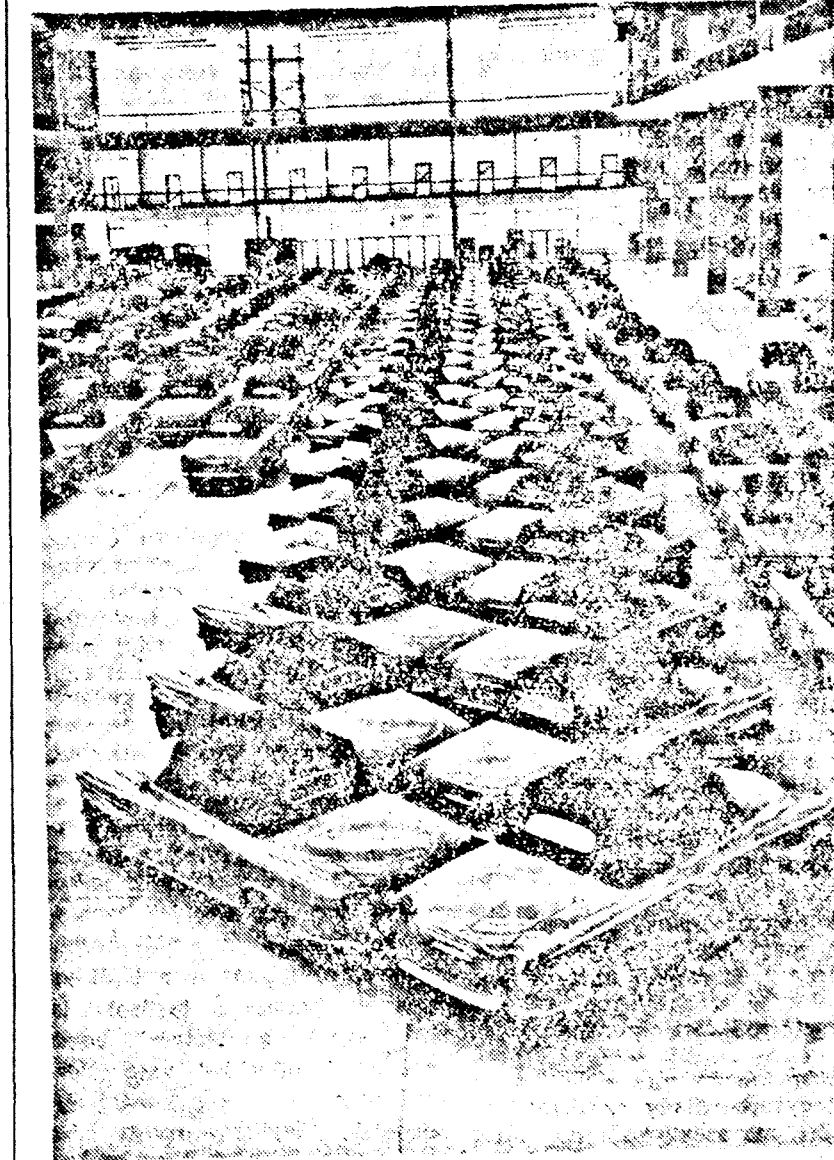
SOKAIG ALLUNK Miklóssy Gábor festménye előtt: Grivi-ca, 1933. A kép alatt ott áll a szíre-na is, amelyet Vasile Roa-it ifjú kommunista szíve utolsó dobánásáig örvölt.

A többi teremben megismer-kedhetünk az 1944 augusztus 23-i fegyveres felkelés előké-zítésével, a tömegek mozgósít-ásával, a népi demokratikus rendszer megteremtéséről foly-tatott harccal. Számos tárgy beszél népünk szocializmust építő lendületéről, eredménye-ről.

Jó ideig tart, amíg a kiállít-ás utolsó termét is megnéz-zük. A múzeumban gyűjtött é-l-mények a látogatók befejezése után is el nem halványuló fénnnyel világítanak emlékeze-tünkben. Czákó Margit

A Román Munkáspárt történelmi múzeumának egyik terme

A felszabadulás utáni években a Csehszlovák Köztársaság a világ legfejlettebb ipari államai közé emelkedett. 1937-hez viszonyítva az ipari termelés 3,5-szeresére növekedett. Az új ötéves terv (1961–1965) az ipari termelés össz-volumenének újabb, körülbelül 50 százalékos növekedését irányozza elő 1960-hoz viszonyítva. Képünkön a Skoda Sport gépkocsik csoportja készen áll az elszállításra.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje ötödik ülésszakának munkálatai

Szovjetunió Minisztertanácsa
nak tevékenységet mind bel-
politikai, mind külpolitikai té-
ren.

★

A Szovjetunió Legfelső Szov-
jetjének ülészakaja szintén a
május 7-iki ülésen K. J. Voro-
silovot megválasztotta a Szov-
jetunió Legfelső Szovjetje El-
nökségének tagjává.

nek, s mindent megtesz majd a párizsi csúcserkeztet sikeréért. Kormányunk ugyanakkor elvárja, hogy az értekezlet többi résztvevője is hasonlóan járjon el — mondotta Gromyko.

Ezután **VIKTOR AMBARCUM-JAN**, az ismert örmény asztrofizikus szólalt fel.

A Legfelső Szovjet lélekszámának május 6-i ülésén **Pjotr Denavsev moszkvai képviselő** javaslataira határozatot fogadtak el, amely jóváhagyja a Szovjetunió Legfelső Szovjetének terékenységet belpolitikai és külpolitikai téren egyaránt.

A május 6-i délelőtti ülésen befejezték a vitát **N. Sz. Hruscsov** jelentésével kapcsolatban.

A Legfelső Szovjet két kamardjának delutáni együttes

ültesen ratereket a napirend második pontjára. Megvitatták azt a törvényjavaslatot, amelynek értelmében 1960 folyamán az összes munkások és tisztviselők áttérnek a csökkentett munkanapra.

Az erre vonatkozó jelentést Alekszandr Volkov, a munkabérezés kérdésével foglalkozó állami bizottság elnöke, valamint Viktor Grisin, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsának elnöke terjesztették elő.

ALEKSZANDR VOLKOV jelentése szerint ezekben között rá-

mutatott arra, hogy 1960 április 1-ig mintegy 16 millió szovjet dolgozó tért át a hétórás és hatórás munkanapra. Ez év végéig pedig további 43 millió ember tért majd át csökkentett munkanapra.

VIKTOR GRISIN jelentéseben hangsúlyozta, hogy a Minisztertanács és a Szakszervezetek Központi Tanácsa által előterjesztett törvénytervezet konkrét megvalósítása az SZKP XXI. kongresszusán hozott határozatok alapján fog történni.

Grisin közölte, hogy a Szovjetunió szakszervezeteinek Központi Tanácsa és a Központi Statisztikai Igazgatóság tanulmányozták egy közepes szovjet család 1959 évi fogyasztását. Összehasonlított a 1953 évi foglalkozással. A körkérdest 15.000 család viszonylatában végezték el. Megállapított, hogy 1953—1959 között a vaj, a hús és a hústermékek fogyasztása 20—75 százalékkal növekedett miközben a kenyér- és a burgonyafogyasztás 8—15 száza-

Grisin elmondotta, hogy 1959-ben a Szovjetunióban ezen a lakosra számitva 13 lakást építettek, míg az Amerikai Egyesült Államokban, a Német Szövetségi Köztársaságban, Franciaországban és Svédországban ugyanannyi lakosra 5–9,4 lakás jutott.

A Szovjetunióban megteremtették a feltételeket arra, hogy szinte mindenki csökkentse a

Szovjetunió ellen használják fel. Ez pedig távolról sem ba-

rátí megnyitalkozás, az el-
lenségés lépés részéről a
Szovjetunióval szemben.

N. Sz. Hruscsov kijelentette,
hogy részletesen beszélt min-
denről, mert meg akarja ka-
fálni az amerikai külügyi mi-
nisztérium eléggé ügyetlen ko-
holmányait s mert tudomására
akarja hozni az összes ország
kak, így az USA szövetség-
nyének is, az Egyesült Államok
szovjetellenes agresszív akcióival
kapcsolatos pontos tényanyagot.

N. Sz. Hruscsov hangulogyo-
ta, hogy véleménye szerint, ez
szertű dolog külön sajtóterke-
ket tartani és ezen bemutat-
ni mindazokat az eszközöket

amelyeknél a Szovjetunió területére főleg berepülő amerikai pilótát felszerelték és felfegyverezték.

Ezenkívül — tette hozzá N. Sz. Hruscsov — véleményem szerint helyes lesz felvetni az a kérdést, hogy a pilótát átadják az igazságszolgáltatásnak.

N. Sz. Hruscsov a továbbiakban ezeket mondta: Az amerikai repülőgép határsértő és reszessz akcióit egyelőre úgy

tekintjük, hogy egyesek úgy képznek idegességtől és agressziótól, hogy először a hidegháborút, a fegyvertől való félelmet, a fegyverek közötti feszültséget, az atomháború, a mai körülmények között vívandó háború. Ez a provokációs és agresszív cselekedet előkészület egy jövőbeni háború. Eppen ezért leplezik le olyan határozatokat, amelyek az agresszív akciókat.

Az eset – mondotta N. Sz. Hruscsov – nem járul hozzá a világ nemzetközi kérdéseinek rendezéséhez. Az az eset,

tott beruházásokat, nem kell
arra készítsen bennünket
hogy állítsunk a hadsereg

Nő dolgozói lelkesen párt- és kormánytámogatást nyújt

nyúló párt- és kormányintézkedéseket. A dolgozók maguké vá tesszik a szovjet kormány külpolitikáját, amely elősegíti a nemzetközi feszültség enyhítését.

sizmus ellen. A frontra induló
első sorában a kommunizmus

Az igaz ügytől lelkesítve harcoló román katonák – kiknek soraiiban a kommunista párt termékeny politikai munkát folytatott – csodálatos hőstettekkel hajtottak végre.

A román nép mindig szeretettel és elismeréssel emlékezik meg a fasizmus elleni küzdés

A hitlerláta megszállok ellen a harcos tüzében meg inkább megerősödött a román-szovjet fegyverbarátság, melynek győzelemai visszanyulnak népünk és az orosz nép közötti ősrégi barátsági kapcsolatokig.

Sz. Hruscsovnak az ülészakon előterjesztett jelentését.

A gyűléseken elfogadott határozatok kimondják: mindenben helyeslik a szovjet népi életének megjavítására irányuló párt- és kormányintézkedéseket. A dolgozók maguké vá teszik a szovjet kormány külpolitikáját, amely elősegíti a nemzetközi testületiség enyhítését.

giek soraiból, hogy fegyverrel
a kezükben harcoljanak a fa

símszusz ellen. A frontra induló
első soraiiban a kommuniszták
a Kommunista Ifjúsági Szövet-
ség tagjai, a román nép leg-
jobb fiaí voltak.

Az igaz ügyről lelkesítve har-
coló román katonák - kiknel-
soraiiban a kommuniszták pár-
termékeny politikai munká-
folytatott - csodálatos hő-
tettekkel hajítottak végre.

A román nép mindig szeren-
ettel és elismeréssel emlékezik
meg a fasizmus elleni küzde-
lomben elesett hősekről. Turtu-
rică közkatonáiról. Ertímei

A hitlerista megszállók ellen harcolt tüzében még inkább megerősödött a román-szovjet fegyverbarátság, melynek győzelei visszanyitnak népünk és az orosz nép közötti örégi baráti kapcsolatokig.

A fasizmus felett aratott döntő győzelem 15. évfordulóján a világ népei ismét kinyitják a szívet, és szívből elhatározzák, hogy nem engedik megismétlődni a háború és a szétválasztás.

Gromiko rámutatott arra, hogy a hidegháborúnak és a fegyverkezési hajszának még számos híve van. Minél inkább közeledik a csúcserkeztelés napja, ezek az erők egyre inkább olyan akcióba kezdenek, mint amilyeneket Dulles idejéből ismerünk. Most is azt hangoztatják, hogy ha nem létezik volna Dulles és a dullesii politika, most kellene azt kitalálni. A szovjet kormány teljes mértékben tudatában van a négy nagyhatalom vezetőire háruló felelősségnek.

Az Arad raioni

AZ ÁRAU TÁJOM
Helyiipari Vállalat
(Köztársaság utja 81. szám,
telefon: 26-04, 26-15, 32-14.)

**az alábbi
munkálatok
elvégzését
vállalja:**

— férfi, női és gyermekelkölő

- készítése, valamint javítás;
- falusi építkezések: köművesmunka, villanybevezetés, asztalos munka, épületjavítás, stb.
- plikkely-cserepek készítése;
- nádból készült különböző tárgyak és cirok-seprők fonása;
- kenyérsütés.